

DAWNY DOM WÓJTA

Najdawniejszy z kieleckich dworków stał do końca lat osiemdziesiątych XX w. przy ul. Leonarda 14, za oryginalną drewnianą bramką przy wąziutkim brukowanym podwórku, z okazałą figurą NP Marii ustawioną w głębi pod murem ogrodzeniowym.

Jeśli wierzyć dacie wyciętej na jednej (szczęśliwie zachowanej w skansenie w Tokarni) z belek stropowych: 1634, to mógł być rok jego powstania. W XVIII w. od strony ulicy dostawiono krótkie skrzydło z dwiema izbami, stojącymi na kamiennych sklepionych piwnicach.

W okresie powojennym mocno przebudowany dworek, z dwoma rzędami pomieszczeń i potężnym kominem pośrodku, był przez pewien czas własnością Towarzystwa Przyjaciół Górnictwa, Hutnictwa i Przemysłu Staropolskiego. Rozebrany w 1989 r., został zastąpiony murowanym budynkiem, rozmiarami nawiązującym do oryginału. Z wewnętrznego wyposażenia zachowały się, poza belką, jeszcze tylko fragmenty ceramiczno-żeliwnego kominka, którego wygląd znany jest z fotografii. Pochodząca z niego żeliwna płyta z datą 1796 trafiła do muzeum wiele lat po rozbiórce budynku.

Widok kominka w oficynie południowej dawnego dworku.